

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
MAIJS

Kāpt kalnā

*„Marija visus vārdus paturēja prātā,
tos pārdomādama savā sirdī.”*

(Lk 2,19)

MĒS DZĪVOJAM SVĒTĀ GARA LAIKMETĀ

Jēzus vārdi par Svēto Garu satur divus fundamentālus apgalvojumus, kas pirmajā brīdī varētu šķīst nedaudz pretrunīgi, taču, iedziļinoties tajos, tie tomēr kļūst skaidri. Pirmkārt, Jēzus saka: "Gars jūs ievēdis visā patiesībā", jo mēs vēl nespējam panest šo visu patiesību: "Es nevaru jums to visu tagad pateikt, jo jūs to nevarat panest. Viņš, šis patiesības Gars, jūs ievēdis visā patiesībā. Viņš jums darīs zināmas nākamās lietas." Ar to nesapratīsim, ka Svētais Gars uzmodinās mums sava veida anekdotiskus prāvietojumus, ziņojot mums par notikumiem nākotnē.

Kad Svētais Gars dalās ar mums, tas ir, dara mūs par nākamās realitātes līdzdalībniekiem, tas nozīmē, ka Viņš mūs ievēd jaunajā pasaulē, kas nāk pasaulē, kas ir augšāmcelšanās pasaule, Dieva Valstības pasaule, eshatoloģiskā pasaule, kurā visai cilvēcei un Visumam kādu dienu būs jāpāriet. Tā ir šīs nākamās pasaules pirmie augļi, un tādēļ tā mūs ievēd visā realitātē, jo patiesības pilnība, tas ir, gaismas pilnība, visa radības pilnība atklāsies, kļūs taustāma, kad visas lietas būs sapulcinātas Dievā šajā jaunajā pasaulē.

Otrais apgalvojums ir tāds, ka "Gars pats no sevis neko neteiks". Šis Gars, par kura godības pilno un neparasto misiju mums nupat tika teikts, ka tas mūs vedīs uz visas patiesības pilnību, Jēzus vienlaikus mums saka, ka Viņš par sevi neko neteiks. Viss, ko Viņš teiks, būs atgādinājums par to, ko Jēzus mums ir teicis.

Tas nozīmē, ka nevajadzētu gaidīt nekādas jaunas atklāsmes. Nav tādas lietas kā jauna Derība pēc vecās Derības, nav ne trešās Derības, ne trešās atklāsmes. Pēc Tēva laikmeta, kas būtu Vecās Derības laikmets, un Dēla atklāsmes Jaunajā Derībā nav nākamās atklāsmes, kas būtu Gara laikmets Baznīcas laikā. Gars mums mācīs tikai to, ko Kristus ir mācījis. Ir tikai viena atklāsmē – Tēva atklāsmē caur Dēlu Garā. Un Jaunajā Derībā ir tikai par to, kas Vecajā Derībā bija ietverts diģļos, atklāsmē pilnā gaismā. Atklāsmē ir nepārtrauktība, nevis dažādu atklāsmju pēctecība.

Gara istā loma ir izcelt gaismā, likt atklāt mūsu sirds dziļumos to, ko Kristus tur ir sējis un kas jau bija Dieva noslēpuma izpausme, ko Tēvs mums bija jāvis tikai ieraudzīt. Visa patiesība ir Tēva sirdī, bet Jēzus, Tēva Vārds, atklāj šo patiesību, kas ir Tēva sirdī, un Svētais Gars ienāk mūsu sirdī, lai vārds, ko Jēzus mums ir teicis, šis Vārds, kas ir Jēzus pats. Lai šis Vārds apgaismo mūsu sirdi un nav vienkārši kā slēgts vārds, nesaprotams, svešs, bet lai šis Vārds mūsu pašu sirdī kļūst par dzīves, mūsu būtības būtību, lai tas tiek asimilēts tajā, kas esam, lai ar visu sevi kļūstam par Dieva Vārda, kas ir Jēzus, pārdzīvojumu, klātbūtni, sinerģiju. Tāda ir Gara loma. Mācekļi dzīvoja līdzās Kristum, Viņa intimitātē, Viņa tuvumā. Viņi dzirdēja Viņu ar savām ausīm, redzēja Viņu ar savām acīm, pieskārs Viņam ar savām rokām. Bet caur Garu tiek sperts jauns solis. Ne

jau jaunas atklāsmes dēļ, bet gan tāpēc, ka šis Kristus, kuru mācekļi redzēja un kuram pieskārs, Viņš caur savu Garu mājā mūsos. Šī Svētā Gara klātbūtne mūs iekšēji pārveido pēc Kristus tēla. To, ko Kristus teica saviem mācekļiem, ko Viņš bija kopā ar viņiem, tagad Gars īsteno mūsos, mūsu būtības dziļumos. Mēs kļūstam par Kristu. Caur Svētā Gara darbību Dieva pa-

tiesība, ko Kristus nāca nest uz zemi, kļūst par mūsu patiesību, mūsu dziļāko realitāti. Mēs tiekam pārveidoti pēc Kristus tēla. Tas, kas mēs esam, ir tas, ko Kristus mums dod: mēs esam Kristus locekļi. Mēs esam Viņa miesa, Kristus uz zemes, kas Gara pilnībā gaida, lai mēs būtu kopā ar Viņu, kopā ar Kristu.

Priesteris Māris Ozoliņš

JAUNIEŠU ALFA NES BAGĀTĪGUS AUGĻUS

Nesot bagātīgus augļus – 11 absolventus, Madonā noslēgusies Jauniešu Alfa (attēlā). Tā ir vislabākā iespēja, kā iepazīt ticību brīvā atmosfērā, un jauniešu teiktais tam ir spilgts pierādījums.

Stāsta **Sāra**: "Es vienmēr gaidīju trešdienu vakarus. Alfa nebija vieta, kur gājām tikai paēst un spēlēt spēles, Alfā mēs bijām atklāti, varējām izpaust savas šaubas. Tā bija lieliska pieredze un pilnībā mainīja manu attieksmi uz dzīvi ar Dievu – ja kādreiz ļoti negribēju iet uz baznīcu, tad tagad eju ar prieku."

"Dažreiz bija slinkums iet, bet kad aizgāju tad aizmirsu visus iemeslus un labi izbaudīju vakaru," atklāj **Daniēls**, "patika lekcijas, spēles, arī nedēļas nogale bija interesanta un forša."

Patricija stāsta: "Visvairāk atmiņā palikusi nedēļas nogale, arī lekcijas atstāja iespaidu uz to, kā uztveru ticību.

Ļoti priecē, ka Alfā piedalās tik daudz jauniešu, kas vēlas iepazīt Dievu, jo mēs esam tie, kas veidos nākotni, un tā ir liela vērtība

pazīt Dievu."

"Alfā iepazīnu Jēzu un daudz ko iemācījos," uzsver **Lāsma**, "ļoti patika atmosfēra, visi bija sirsnīgi un atvērti. Noteikti iešu arī nākamgad!"

Līva atklāj, ka Alfa bija ceļš, kā tuvināties Dievam: "Uzzināju jaunas lietas, ieguvu draugus, izzināju sevi un attieksmi pret lietām. Tiešām lieliska pieredze!"

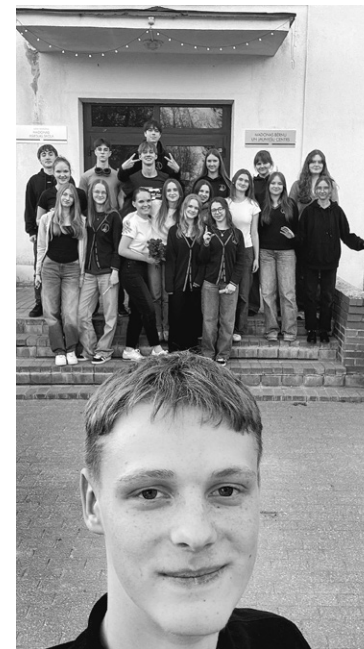
Līdz ar jaunajiem kursa absolventiem vairāk nekā 10 jauniešu Alfu turpina apmeklēt vairākkārt, tostarp **Emīls**: "Man ļoti patika šī Alfa. Ja pagājušajā gadā nācu tāpēc, lai varu paēst un Dievam neticēju, tad tagad varu teikt, ka esmu kļuvis par kristietī."

Jaunieši pat nepieļauj citu domu kā atkal tikties Alfā rudenī, un tas ir skaisti, bet vasarā visus jauniešus gaidām sadraudzības vakaros!

Paldies kalpotāju komandai par ieguldīto

darbu kursa organizēšanā. Lai Tētis svētī un vada!

Ramona Veckalniņa

TV – LĪDZEKLIS GARĪGUMA STIPRINĀŠANAI

No 1. jūnija bezmaksas virszemes apraidē esošajām televīzijas programmām Latvijā pievienosies arī EWTN Latvija.

EWTN jeb Mūžīgā vārda televīzijas tīkls ir pasaules lielākais kristīgais medijs. Tā programma Latvijā tiks veidota ar oriģināl-

saturu latviešu valodā. Jau tagad ir skaidrs, ka tas būs nozīmīgs papildinājums Latvijas mediju telpai, dodot dziļāku, uz nacionālām vērtībām orientētu, intelektuālāku un garīgi bagātinošu alternatīvu. Par EWTN Latvija direktoru ir apstiprināts priesteris **RIHARDS RASNACIS**, viņš arī Pāvesta misiju darbu Latvijas nacionālās direkcijas vadītājs.

Kādi uzdevumi jaunās televīzijas ieviešanā rit šobrīd, – vaicāju priesterim, kas savulaik daudzus gadus bija Madonas katoļu draudzes gans.

Esmu šīs televīzijas pamatveidotājs Latvijā. Kontaktu veidošanu ar EWTN Amerikā uzsāku pirms pieciem gadiem. Iesākumā pētīju, vai mums jābūt kā neatkarīgai un savai televīzijai, vai tomēr vienai no kopīgā tīkla. Skatījos, kā tas ir citās valstīs, pabiju Ungārijā, Polijā, Vācijā, Nīderlandē un Amerikā. Lielākā vai mazākā apjomā kristīgā televīzija ir daudzās valstīs, bet citur tā darbojas kā interneta televīzija vai mājaslapa, kur ievietoti sižeti un filmas. Ieklausoties daudzu valstu stāstos, sapratu, ka priekšrocība ir būt kopīgajā tīklā, kas ļauj izmantot saturu, ko izmanto arī citi. Sa-

vukārt, ja gribam dalīties ar to, kas svarīgs Latvijā, varam mūsu sagatavotos raidījumus translēt citiem. Turklāt tie "citi" būtu vairāki miljoni skatītāju. Salīdzinājumam pieminēšu "Radio Marija" darbu. No vienas puses tā Latvijā ir neatkarīga radio stacija,

no otras – tā ietilpst Radio Marija ģimenē, izmanto to pašu logo, un atsevišķi dievkalpojumi, lūgšanas tiek translētas no visas pasaules. Vatikāna retranslāciju nodrošina viens avots, nevajag katram veidot savu pieeju.

Konkursā veiksmīgā kārtā EWTN Latvija dabūjāt apraidi.

Sākumā man bija doma, ka iesim uz priekšu maziem solīšiem, bet, tā kā no virszemes apraides

Latvijā izstājās divi kanāli, sapratām, ka tā ir iespēja nākt ar savu piedāvājumu mums. Tas noteikti paplašinās TV esošo klāstu, jo tāda kanāla Latvijā vēl nav, tas nedublēs nevienu citu.

Cik liela būs komanda?

Skatāties un vienlaikus plānojam, kādas būs finanšu iespējas. Ja radio var pastāvēt, lielā mērā iesaistot brīvprātīgos, televīzijā brīvprātīgo iesaiste ir daudz mazāka. Tajā nepieciešamas specifiskas zināšanas un prasmes, kas nozīmē cilvēku algošanu konkrētiem darbiem. Vajadzīgi tulkotāji, IT lietu koordinatori, mums jānodrošina signāls Latvijas Valsts radio un televīzijas centram, kas ir daudz sarežģi-

Priesteris Rihards Rasnacis strādā pie jauna izaicinājuma – kristīgas televīzijas ieviešanas Latvijā.

tāk, nekā strādāt tikai vienā *You Tube* kanālā. Par televīzijas programmu direktoru piekritis būt Ansis Pūpols. Šajās dienās strādājam un domājam, kā komandu papildināt.

Kur jaunajai televīzijai ir sēdeklis?

Studija iekārtota Rīgā, Katoļu ielā 16 b – vietā, kur ir Garīgais seminārs un Laterāna Pontifikālās Universitātes filiāle RARZI. Tā ir akadēmiska vide, notiek priesteru konferences, pat nuncijam Baltijas valstīs, kad viņš atbrauc uz Latviju, mītnes vieta ir tepat līdzās.

Kādi būs televīzijas oriģinālradijumi?

To šobrīd precizējam. Jebkurā gadījumā sākumā būs pārejas periods, jo vasarā televīziju palaist pilnā apjomā ir gandrīz neiespējami. Skatītāju ir mazāk, vasara būs ieskriešanās laiks. Skatīsimies, ko varam tulkot, gataviem raidījumiem tekstu uzrunāt latviski un, iespējams, nakts stundās varēsim translēt pārraides, kas tiek rādītas Amerikā, kur tobrīd ir tikai vakara stundas. Iespējams, dažiem darbiem varēsim izmantot mākslīgo intelektu, kaut ar jaunajiem rīkiem tāpat kādam jāstrādā.

Pieļauju, ka raidījumos ietversiet visu Latviju.

Mums būs gan cilvēku stāsti, gan notikumi un vietas. Tā kā Baznīcā šogad ir Jubilejas gads, man ir doma veidot pusstundu garus sižetus par visām Jubilejas gada baznīcām Latvijā. To vidū ir arī Madonas katoļu baznīca, tāpat par Madonu būs jāveido īpašs materiāls.

Jaunais darbs ir izaicinājumu pilns – radošs un arī tehnisks

Tieši tehnisko zināšanu un iemaņu dēļ šo projektu man uzticēja. Vēl pirms *kovida* laika Siguldas draudzē uzsāku sadarbību ar televīzijām, gadu pirms pandēmijas notika tiešraides no Siguldas draudzes dievkalpojumiem. Tehniskās iemaņas bija,

kovida laikā tās noslīpējām. Tomēr tagad ir nesalīdzināmi lielāka atbildība, nesalīdzināmi vairāk darāmā un jābūt drošībai, ka signāls vienmēr tiks padots veiksmīgi. Tāpat satura prasības – nacionālā apraide nozīmē tāda satura veidošanu, kas var ieinteresēt daudzus.

Paralēli šim darbam ir arī cita atbildība.

Otrs kalpojums man ir Vatikāna nozīmētais pāvesta misiju darba pienākums nacionālā direktora statusā. Man jāveicina misionārā kultūra, jāstāsta par to, kas ir misiju darbs. Tā nav kāda darbošanās vietējās draudzēs, misiju darbs ir tas, kas notiek misiju zemēs, kur rit Evaņģēlija pirmreizēja pasludināšana. Pamatā tās ir Āfrikas, Dienvidamerikas, Āzijas un dažas Okeānijas valstis. Mēs šīs zemes atbalstām ar lūgšanām, ik nedēļu "Radio Marija" vadu raidījumu par misijām, misionārus atbalstām arī materiāli. Oktobrī, misiju svētdienā, visās katoļu baznīcās tiek vākti ziedojumi misiju atbalstam. Pirms tam uzrunāju ticīgos, biju sprediķot arī Madonā, lai draudzes zinātu, kur šīs kolektes aiziet, un to, cik svarīgi mums piedzīvot vienotību jeb katolikumu, rūpējoties par Baznīcu kopumā, ne tikai par vietējo kopienu.

Tiekoties man vienmēr ir iespēja cilvēkiem pastāstīt par Baznīcas solidaritāti misiju darbā, tāpat atgādināt par mediju lomu garīgajā dzīvē, aicinot iesaistīties, būt par mediju vēstnešiem ikvienā draudzē. To novēlu arī madoniešiem – izmantot visus pieejamos instrumentus, lai pasludinātu Labo vēsti. Ja agrāk pēc Gūtenberga atklājuma, kad, pateicoties viņam, Eiropā tika ieviestas grāmatu iespiešanas tehnoloģijas, akcents bija uz drukāto presi un grāmatām, šobrīd tas ir gan radio, gan televīzija, gan internets. Tie visi ir līdzekļi, kurus mums jāizmanto, lai stiprinātu savu garīgo dzīvi un lai ar šo instrumentu palīdzību aizsniegtu citus.

**Inese Elsiņa,
foto no personiskā arhīva**

“MADONĀ JUTOS KĀ LIELĀ ĢIMENĒ”

Lieldienu laikā Madonas katoļu draudzē viesojās un kalpoja diakons no Ārziem. Paskāls nāk no Nigērijas, un ekumeniskā Krusta ceļa laikā no Madonas katoļu baznīcas līdz Lazdonas evaņģēliski luteriskajai baznīcai viņa kalpojumu un brīnišķīgo balsi dziedājumos varēja novērtēt ikviens.

– Dziedu no bērības, seminārā daudz dziedam psalmus, balss man ir Dieva dāvana, – pastāstīja jaunieši. – Latvijā no Nigērijas šobrīd esam trīs semināristi un divi garīdznieki. Priesteris Emanuēls kalpo Ogres katoļu draudzē, otrs priesteris – Rīgas svētās Marijas Magdalēnas baznīcā un Jēkaba katedrālē, savukārt mēs, trīs studenti, mācāmies Rīgas Garīgajā seminārā. Esam ieradušies misijā palīdzēt Rīgas arhidiecēzei.

Jautāts, vai pēc studijām ir doma palikt Latvijā, Paskāls atbildēja apstiprinoši: – Jā, kalpošu šeit, Latvijā.

Taujāts, kā saņēma aicinājumu uz priesterību, Paskāls atbildēja: – Tas notika jau tad, kad biju ļoti mazs. Savā draudzē darbojos kā ministrants pie altāra un pēc kāda laika izjutu pamudinājumu atbildēt Dievam vairāk. Tad pieteicos seminārā, jo pie mums Nigērijā ir tā saucamais “mazais seminārs”. Tur iestājos 11 gadu vecumā. Pamazām sāku apgūt vajadzīgo un tagad

jau esmu Rīgas Garīgā semināra 5. kursa students. Kā tik labi runāju latviski? Es teiktu, ka tā ir Dieva dāvana. Latvijā esmu pusotru gadu, šajā valstī ieradāties 2024. gada 25. janvārī. Tikai ar Dieva palīdzību valodas apguve ir iespējama. Kopumā varu teikt, ka Latvijā man ļoti patīk, kaut brīdī, kad ierados, pārņēma liels kultūršoks. Bija ziema, ļoti auksti, bija grūtības ar ēdieniem un latviešu mentalitāti. Cilvēki Latvijā ir ļoti atturīgi, maz smaida, bet pamazām to esmu pieņēmis, tagad pie tā jau esmu pieradis. Daudzi, redzot mani no tālienes, neiedomājas, ka saprotu un runāju latviešu valodā, un tad dzirdu ļoti dažādas domas (smaida).

Uz jautājumu, kā diakons jūtas Madonā, Paskāls vēstīja: – Madonā man patiešām patīk. Cilvēki šeit ir ļoti draudzīgi, te jūtos kā lielā ģimenē. Mani uzrunā

tas, ka ticīgie draudzē vēlas kalpot Dievam, paši nāk un izdomā, ko darīt, lai liturģija būtu vēl svinīgāka. Nigērijā, piemēram, ekumeniskais Krusta ceļš pa pilsētu nebūtu iespējams, jo pie mums ir ļoti daudz ticīgo, visiem šādā gājienā nebūtu vietas.

Ierunājoties par atšķirībām Svētajā Misē šeit un Āfrikas valstī, Paskāls atzina: – Mēs liturģijas laikā arī dejojām. Protams, tas nav konsekrācijas brīdī, kad priesteris

Paskāls Latvijā ieradies no Āfrikas un pēc ciemošanās Madonas katoļu draudzē šobrīd jau atgriezies uz mācībām Rīgā.

Svētajā Misē paceļ hostiju, bet laikā, kad ticīgie nes ziedojumus, to darām kustoties, dejojot. Arī Glorijas laikā, dziedot “Gods Dievam”, kas ir kristīgās Baznīcas himna, mēdzam dejust. Mums ir mūzikas instrumenti, tos spēlējam un kustamies. Kustība ir mūsu dabā, Latvijā tas dažiem varētu patikt, dažiem – ne.

Jautāts par kalpošanas vietu jau pēc ordinācijas kā piltiesīgs priesteris, Paskāls atbildēja: – Tas nav manā izlemšanā. Kur mani sūtīs, tur došos. Lai Dievs izvēlas, kurā draudzē būs jākalpo.

Vai diakons priedzēs par Lieldienām – Kristus Augšāmcelšanās svētkiem? – Šie svētki ir mūsu ticības centrālais notikums. Ja Kristus nebūtu Augšāmcēlies, Baznīcā neko mēs nevarētu darīt, – atbildēja Paskāls. – Šos svētkus es vienmēr ļoti gaidu,

sekoju liturģijai un mēģinu iedziļināties tās būtībā. Pēc tam varu liecināt arī tiem, kas šobrīd vēl ir ārpus ticības un ārpus Baznīcas. Ar savu dzīvi vēlos liecināt par Jēzu Kristu, kurš ir Augšāmcēlies. Ja ar šo vēsti nedalāmies, tad mūsu ticība ir vāja. Mūdienu cilvēki ieklausās nevis sludinātajos, bet lieciniekos, kas vēsta par Jēzu ar visu savu dzīvi. Lieldienu dievkalpojumā Madonā man patika procesija, pūtēju orķestra iesaistīšanās. Tomēr būtu vēl labāk, ja mēs ietu tur, kur ir daudz cilvēku. Šoreiz procesijā gājām ap baznīcu un negājām cilvēku dēļ, bet lai paši piedzīvotu kristiešu vislielākos svētkus. Pēc baznīcas apmeklējuma, esot jau darbā un visur citur, ir vērts par to stāstīt un liecināt arī citiem.

Inese Elsiņa

REKOLEKCIJAS PĻAVIŅU DRAUDZĒ

Lai sagatavotos Kristus Augšāmcelšanās svētkiem, Pļaviņu draudzē notika rekolekcijas. Tās iesākās ar Svēto Misi, ko celebrēja draudzes prāvests priesteris Pāvils Kamola un pieaicinātais viespriesteris Viktors Naglis.

Gavēņa laiks ir pārdomu laiks žēlsirdības darbiem miesai un dvēselei. Gavēni galveno uzmanību vēršam uz iekšējo pasauli un sirds pārveidošanu.

Priesteris Viktors pastāstīja par svētvieta, no kurām viena ir piemirsta, un tā ir Stoļerovas baznīca Rēzeknes novadā. 1968. gada 9. aprīlī vecā baznīca nodega. Tās vietā uzcēla mūra baznīcu (attēlā), ko iesvētīja 2000. gadā.

Baznīcu sākotnēji 18. gadsimtā cēla par muižnieka Sokolovska līdzekļiem, to dēvēja par Latvijas koka baznīcu arhitektūras šedevru. Dievnamu rotāja sienu un griestu gleznojumi, bet altāri – smalki kok-

griezumi. Saglabājušās ziņas, ka baznīcas celtniecībā darbi veikti tikai ar cirvi, nav izmantotas naglas. Jēzus Kristus koka statujai, kas atradās galvenajā altārī, piedēvēja brīnumainu spēku. Pie baznīcas novietotā krucifiksa svētceļnieki skaitīja lūgšanas un tālāk uz ceļgaliem, rāpojot devās uz dievnamu. Šī baznīca bijusi vienīgā, kurā Jēzus atveidots sasietām rokām. Arī lūgšanā teikts: „Ak, Jēzu Nazarieti, savas rokas raisi un bērniem, kas lūdzas, žēlastības kaisi, mūs uzklauši un svēti.”

Priesteris Viktors rosināja ik katru ieklausīties sirdsbalsī. Mīlēt ne vien sevi, bet arī apkārtējos. Kā piemēru norādīja uz iepriekšējo pāvestu Jāni Pāvilu II, kurš, vienojoties mūsu zemē, izrādīja cieņu tautai, noskūpstot zemi, izrunājot sveicienu latviešu valodā.

Valentina Babre

MANAS VĒRTĪBAS UN SASTAPTĀS PERSONĪBAS

Cesvaines draudzes locekle Inguna Jankovska.

Jankovsku ģimene kopā ar Romas Katoļu Baznīcas Rīgas arhibīskapu-metropolītu Zbigņevu Stankeviču.

Maijs ir Vissvētākās Jaunavas Marijas mēnesis. Par Dievmātes lielo nozīmi manā dzīvē varu pateikties cilvēkiem, kurus Dievs man devis, lai saņemtu un novērtētu ticības dāvanu. Vispirms tā ir vecāmāte Marija. Bērībā viņa lūdza lasīt man gotu burtiem drukātās latgaliešu lūgšanas. Varēju tikai apbrīnot viņas uzticību Dievam un ticībai, ko vecāmāte nepazaudēja dzīves pārbaudījumu vētrās. Biju nekristīta, ar interesi lūgšanu grāmatā pētīju ilustrācijas un pūlējos saprast, kas viņu uztur možu ikdienā un kam tādām tic vecāmāte. Kas liek viņai ik svētdienu aplikt visjaunāko lakatu un doties uz baznīcu.

Vissvētākā Jaunava Marija

Viņš vecāsmātes gultas bija pielikta Dievmātes svētbilde. Tā iepazīnu Viņu. Smaidošu, ar lilliju rokās, kvēlojošu sirdi, ko pārdušī 7 sājpu zobeni.

Vidusskolas laikā tikties ar jauniešiem nāca priesteris Andrejs Trapučka. Viņa katehēzes un Atmodas laika vēsmas pamudināja kristīties. Biju remdenais Ziemassvētku un Lieldienu kristietis, kurš neprata lūgties. Taču Dievmātes neredzamā roka mani va-

dija caur dažādiem pārbaudījumiem, gan meklējot darbu, gan dibinot ģimeni.

No jauna ticībai piedzimu savā ģimenē, kur vīrs ir praktizējošs katolis. Dievmātei izlūgtie dvīņi mūsu dzīvē inesa prieku, jaunas rūpes un iespējas. Ar sirds siltumu atceramies nu jau aizsaulē esošo priesteri Jāni Bratuškinu. Viņš kristīja bērnus un daudziem Jēkabpili bija kristīgās vienkāršības un mīlestības paraugs. Kopā ar dvīņiem daudz svētceļojām: Medžugorje, Krakova, Pjuhtica, Aglona, Imbrada. Bieži braucām uz Cesvaini, kur šobrīd ir mūsu draudze.

Kalpojuma ceļš

Nopietnāks kalpojums ģimenei sākās Gulbenes draudzē, kad klostermāsu Konsuela un Edite iesaistīja bērnus dažādās aktivitātēs – lūgšanās, Krusta ceļā, savukārt priesteris Andžejš uzaicināja piekalpot pie altāra. Vēlāk pie priestera Pāvila šī kalpojuma prasmes tika izkoptas nopietnāk un dziļāk. Izjutām, ko nozīmē aktīva un darbīga draudze, kur ikvienam kristietim, kurš vēlas kalpot, var atrast darbiņu Dieva godam. Sākām vasarās kopā ar citiem kājām doties svētceļojumā uz Aglonu.

Šobrīd jau vairākus gadus esam Cesvaines draudzes locekļi. Juris un Kārlis ir priestera Jāņa ministranti. Dievmātes vārdā nosauktā baznīca kļuvusi par mūsu lūgšanu vietu. Adorācijas, rožukroņa lūgšanas un draudzes dažādās aktivitātes ticīgos pulcina pie Dievmātes kā bišu stropā.

Maizes darbs

Strādāju skolā, kur bieži vien grūti palikt smaidīgam un mīlošam kristietim. Pasaule pārbauda, nesaprot, noliedz, izsmej un par ticību klusē. Piedāvā citas vērtības. Man paveicies, jo strādāju Dzelzavas pamatskolā, nu jau 11 gadus man ir atbalstoša direktore, brīnišķīgi kolēģi, jauka audzināmā klase. Dievmāte ir sakārtojusi daudzas lietas, arī neiespējamās, lai es varētu darboties, būt aktīva un radoša, nezaudēt dzīvesprieku un optimismu. Būt Dieva mierā, neskatoties uz pasaules vilņošanās.

Zīmēšana un ilustrācijas

Viss sākās Gulbenes draudzē. Priesteris Pāvils lūdza puikas uzzīmēt avīzei par gavēņa tēmu. Tobrīd viņi gatavojās skolas pārbaudes darbiem, tāpēc uzzīmēju dažas ski-

ces viņu vietā. Vēlāk sāku zīmēt ilustrācijas svētdienas Evaņģēlijam un svētkiem – tās ievietoja Gulbenes draudzes mājas lapā. Pamazām mācījos izprast Svētos Rakstus, meklēt būtisko un atšļēlot svarīgo. Ļoti daudz pētīju citu mākslinieku zīmējumus. Vērtīgi bija priesteris Pāvils ieteikumi un skaidrojumi. Zināju, ka priesteris raksta dzeju – pamatīgu, vērstu uz Svēto Rakstu dziļu pārziņāšanu. Iešāvās prātā, ka es varētu ko uzzīmēt pie šī vārda. Dievmāte pasmaidīja, un priesteris Pāvils pēc kāda laika piedāvāja ilustrēt dzejoļus savam otrajam dzejoļu krājumam "Vina pagrabā". Ceru, ka tas ir atbilstošs fons, uz kura dzejoļi uzmirdz krāšņāk, slavējot Dievu un Dievmāti.

Iekšējais miers

Mans miers ir mūsu ģimeniskās vērtības un pašlūgšana uz Dievu. Spēja norobežoties no jaunuma, prasme piedot un dzīvot tālāk. Lūgšana kā instruments to durvju atvēršanai, kas ir ciet. Dzīvošana Dievmātes patvērumā un esošo dzīves apstākļu pieņemšanā. Prieks par dzīves krustiņiem un asaras par Dieva žēlsirdību.

Inguna Jankovska

AICINĀM UZ ATVĒRTO SEMINĀRU DEJAS MEDITĀCIJĀ

24. maijā aicinām uz atvērto semināru dejas meditācijā – Tavu pavasara iespēju – Kristiāna Dāvida pamatskolas telpās.

Seminārā Tu iepazīsi dejas meditācijas dejas un kustības meditācijas veidu. Priekšzināšanas un dejas pieredze nav nepieciešama.

Nem līdz klusus apavus un kustībai piemērotu apģērbu, uzkodas pusdienām (pieejamas siltas pusdienas par ziedojumu). Dejas semināru vadīs Diāna Cērmane. Ieteicamais ziedojums – 25 eiro.

Vairāk: <https://www.sacreddancelatvia.com>
Pieteikšanās: inese@estars.lv

IEKLAUSĪTIES DIEVA VĀRDĀ, LAI SADZIRDĒTU VAIRĀK

Lielajā Gavēnī bija ieteicams mobilizēt savu sirdi ar konkrētu apņemšanos, kas vislabāk lai ir trīskārtīga, proti, saistīta ar lūgšanu, gavēni un tuvākā mēneša darbiem. Tās ir kā zāles mūsu siržu „pamatslimībām”, kuras ļaunais gars cenšas pastiprināt. Kungs Jēzus tomēr parādīja, ka to var uzvarēt un augt svētumā (sal. Lk 4, 1–12).

Viena no manām apņemšanām šoreiz bija klausīties Dieva Vārdu. Pateicība Dievam, ka pirms vairākiem gadiem Latvijas Bībeles biedrība man uzdāvināja Jauno Derību MP3 formātā, ko varu klausīties pats un piedāvāt draudzē locekļiem. Bībeles Jaunās Derības teksts 1999. gadā ierunāts Latvijas Kristīgajā Radio.

Esam laikmetā, kur gandrīz katram ir tā sauktais „gudrais telefons”, planšete vai dators. Tie palīdz pavadīt laiku ar Dieva Vārdu, atspēlējot ierakstus. Stāstot par šo iespēju citiem, es smaidīju, ka taču klausīties var, kaut mizojot kartupeļus, braucot vilcienā vai staigājot gar Daugavu.

Manuprāt, ieraksts ļoti labi „ieiet ausīs”, tāpēc ka lektori – Akvelīna Līvmane un Jānis Paukštello – to lasa ar satura izjūtu, nevis kā kaut kādu tekstu. Mans lielākais prieks bija tajā, ka pilnīgi cits iespaids un Dieva Vārda izpratne nāca brīdī, kad konkrēto Bībeles grāmatu varēju dzirdēt, kā nesadalītu „gabalus”. Tad parādījās patiesības un akcenti, kurus nepamanīju liturģijas laikā. Tam ir divi iemesli. Pirmais: liturģijā (Euharistijā vai citos dievkalpojumos) tiek lasīti tikai fragmenti. Skaidrs, ka nav viegli to, ko aktuāli dzirdam tagad, savienot savā galvā un sirdī ar to, ko esam dzirdējuši vakar vai pirms vairākiem dienām. Otrais: daži Bībeles frag-

menti liturģijas laikā nemaz nav lasīti, tāpēc baznīcā tos nedzirdēsim.

Klausoties Evaņģēlija vienu nodaļu pēc otras, šogad pamanīju, kā, no vienas puses, attīstās farizeju un Rakstu mācītāju cietsirdība un uzbrukums Jēzum, no otras – kā Dieva Dēls mēģina viņus vairākkārt uzrunāt, mudina atgriezties. Tikai šogad tik spilgti sadzirdēju, kā šī strīda „sabezinājuma” vidū, tuvojoties Krusta laikam, skan Kristus izteiktā līdzība par diviem dēliem (sal. Mt 21, 28–32) un tai sekojošā līdzība par strādniekiem viņa dārzā (sal. Mt 21, 33–44). To sadzirdēju, kā vēl vienu Dieva pacietības un žēlsirdības izpausmi attiecībā uz abām grupām. Pirms ga-

diem pamanīju, kā Jēzus mēģina uzrunāt (un glābt) Jūdāsu, vairākas reizes atklājot viņam, ka Viņš redz viņa sirdi, zina par nodošanas nolūku. Vai beidzot, kad Oļivdārzā joprojām sauc viņu par draugu, lai tas atgrieztos pie Dieva draudzības; lai to neatmestu.

Gribu piedāvāt arī jums, lasītāji, un – cerībā – klausītāji, ka ir vērts šādā veidā ieklausīties Dieva Vārdā, lai „sadzirdētu vairāk”.

Un ļaujiet man padalīties ar vēl vienu ieguvumu no Bībeles klausīšanās. Protams, to var pamanīt arī vizuāli, ņemot rokā Bībeles grāmatu un ar kādu krāsainu papīriņu atzīmējot, cik daudz lappušu aizņēmu Evaņģēlijs. Šīs grāmatas ir mūsu „pamatviela” ticībai, jo nes vēstījumu par Jēzus Kristus dzīvi, mācību un Pashu! Tomēr ar otru papīriņu der atzīmēt Apustuļu darbu grāmatu un visas svētā Pāvila uzrakstītās vēstules. Vai jūs kādreiz tā darījāt, lai ieraudzītu, ka šī viena cilvēka garīgais mantojums, kas parādās minētajās grāmatās, pēc izmēra ir lielāks nekā četri Evaņģēliji?!

Turklāt lasot vai klausoties, par ko šajās vēstulēs runāts, „mute paliek vaļā”. Ceru, ka esat pamanījuši – Pāvila rakstos Dieva Evaņģēlijs ir „pārgremots”, pārdomāts, piedzīvots, pārbaudīts. Tāpēc šis svētais apustulis raksta par tik dziļām lietām un ar tik lielu pārlicību, kuru pat grūti pamanīt Bībeles citās grāmatās. Un viņš skaidro ļoti daudz lietu, kas no paša Evaņģēlija neizstaro, piemēram, par Baznīcas „uzbūvi” un tik daudzām Svētā Gara harizmām un kalpošanām, kas Baznīcu veido un atdzīvina (sal. 1 Kor 12–14), par nāvi, augšāmcelšanos un „garīgo miesu” (sal. 1 Kor 15), par laulības svētumu un ļoti lielo jaunības vērtību (sal. 1 Kor 7 + Ef 5), par ticības būtību salīdzinājumā ar Vecās Derības likumiem un toreizējo apgraizīšanu (sal. Rom 2–3), par garīgo cīņu un tai vajadzīgajiem garīgajiem ieročiem (sal. Ef 6, 10–20), par (un tas ir tik burvīgs un apbrīnojami dziļš teksts!!!) Dieva plānu attiecībā uz cilvēka likteni, kurš tapa mūžībā, pirms pasaules radīšanas (sal. Ef 1!), par Jēzus iemiesošanos un Viņa dabu (sal. Kol 1, 15–20). Visu to saprata un aprakstīja viens cilvēks?! Iepriekš – Dieva Baznīcas vājātais un slepkava (caur līdzdabību)?! Klausoties viņa uzrakstītās vēstules, nevar pārstāt brīnīties. Tāpēc noslēgumā labprāt citēšu viņa vārdus, kas ne tikai izsaka

lielu izbrīnu par Dieva neapveramību, bet tajā pašā laikā kļūst par pielūgsmes lūgšanu: „Ak, kāds ir Dieva gudrības un zināšanas bagātību dziļums! Cik neizprotami ir Viņa lēmumi un neizdibināmi Viņa ceļi! Jo kas gan ir izpratis Dieva prātu, vai kas bijis Viņa padomdevējs? Vai kas Viņam iepriekš ko devis, lai saņemtu atlīdzinājumu? Jo no Viņa un caur Viņu, un Viņā ir viss. Viņam lai gods mūžīgi! Āmen.” (Rom 11, 32–36)

Priesteris Pāvils Kamola

P.S. Bībeles MP3 faili ir pieejami Google diskā: <https://drive.google.com/drive/folders/1oHHIK-Gy4NLQ8KWcMUPKxMI-N5U7zOVDWQ>. To var atvērt, noskenējot rakstā ievietoto QR kodu. Tad lejuplādēt savā ierīcē vai klausīties online. Ērtāk ir klausīties no ierīces, jo online katru failu jāiedarbina atsevišķi.

Kā lejuplādēt?

Atverot datorā vai telefonā tā sauktā „datora režīmā”, mapei ar Bībelei MP3 pa labi ir izvēlnē. Izvēlēties “lejuplādēt”... Pēc tam ZIP failu vajag atvērt un norādīt, kur saglabāt. Tad atvērt atbilstošā lietotnē, kas atskaņos MP3.

DZEJOĻU KRĀJUMA “VĪNA PAGRABĀ” ATKLĀŠANA

16. maijā pulksten 18 Pļaviņu kultūras centrā notiks priestera Pāvila Kamolas otrā dzejoļu krājuma “Vīna pagrabā” atklāšanas svētki.

“Pirms sešiem gadiem latviešu lasītāju sasniedza autora, Latvijā kalpojošā priestera pirmās dzejas krājums “Spogulis akā” (2018). Ja skatām kopā abus dzejas krājumus, tad esam aicināti nesteidzoties noiet šo ceļu no akas, kurā pašiem atklāt savas iekšējās, cilvēkiem

neredzamās pasaules spoguļi, līdz vīna pagrabam, kur glabājas mūsu “sirds vīnadārza augļi”, no kuriem mums jānācās spiest sulu un briedināt attiecību vīnu, pat ziemā,” – izdevuma priekšvārdā raksta profesore Baiba Brūdere.

Ikviens laipni aicināts uz jaunās grāmatas atvēršanas svētkiem! Programmā: tikšanās ar autoru, dzejas lasījumi, sarunu vadis

Pļaviņu bibliotēkas vadītāja Ineta Grandāne.

Redakcija

ĪPAŠS KONCERTS AR MAIJU KOVAĻEVSKU

Kopā ar priesteri Pāvilu un Madonas draudzes pārstāvjiem man bija iespēja apmeklēt operdziedātājas Maijas Kovaļevskas (pašlaik dzīvo Austrālijā) kamerdziesmu koncertu Vidzemes koncertzālē "Cēsis". Koncerts bija veltīts latviešu komponista Pētera Vaska daiļradei, 16. aprīlis ir viņa dzimšanas diena. Pēteris Vasks savos skaņdarbos izmanto Imanta Ziedoņa dzeju, kas piešķir tiem lielu plašumu. Klausoties skaņdarbu "Trīs mīlas dziesmas", varēju pārdomāt dažādas mīlestības formas, sajūst saikni ar latviešu tautas dziesmu tradīcijām, jo dzirdējām arī vairākas tautasdziesmas.

Klausoties Maijas izpildījumā, biju sajūsmā. Balss tik skanīga un izteiksmīga, tajā saklausīju gan lirisku maigumu, gan dramatismu. Mākslinieci var uzskatīt par operas brīnumu. Pie klavierēm muzicēja pianiste Agnese Egliņa, kura nesen kamerdziesmu dienās viesojās pie mums, Pļaviņās. Skanējumu papildināja flautistes Ditas Krenbergas sniegums. Viņa izpildīja solo kompozīciju

"Ainava ar putniem". To klausoties, izjutu dabas klātbūtnes skaistumu. Koncertā skanēja arī īpašs mūzikas instruments – cauruļu zvani. To skandināja Guntars Freibergs. Es šādu instrumentu dzirdēju pirmo reizi. Kaut ko līdzīgu esmu redzējusi Rīgā pie *Domina Shopping* un pati pamēģinājusi ar vāļitēm uzstāt pa dažāda garuma caurulēm, izbaudot instrumenta noslēpumainās skaņas. Netālu no Madonas pie Dziesmusvētku skolas ir mākslinieka Ivara Mailiša vides objekts – liela izmēra metāla stabuļu komplekss veido Latvijas kontūru un, uzsitot ar vāļitēm pa caurulēm, var nospēlēt tautas dziesmu.

Pēc koncerta Cēsis skatītāji ar vētrainiem aplausiem pateicās māksliniecei. Arī komponists tika sumināts, jo atradās zālē. Atvadoties Maija Kovaļevska, ar baltu rožu klēpi stāvēt uz skatuves, piedāvāja skatītājiem kopīgi nodziedāt latviešu tautas dziesmu. Tas bija skaists kopības mirklis, sajutos kā sadziedāšanās svētkos.

Anita Seikovska

MŪZIKAS DARBNĪCAS LIEPĀJĀ "SVĒTLAIMĪGI KLUSIE"

Liturgiskās mūzikas vasaras darbnīcās dziedāsim gan komponista Pāvila Bembeneka, gan citu autoru dziesmas. Tēvs Oskars OP sniegs ieskatu, kāda ir klusuma nozīme liturģijā un lūgšanā. Atjaunosim ticību un mīlestību uz Dievu caur dziesmu, lūgšanu un sadraudzību.

Darbnīcas Liepājā notiks **no 25. līdz 27. jūnijam**. To sākums 25. jūnijā plkst. 10.00. Noslēgums ar Svēto Misi 27. jūnijā plkst. 18.30. Pieteikšanās no 17. maija līdz 8. jūnijam.

Tiks piedāvātas nakšņošanas iespējas 50 dalībniekiem uz 2 līdz 4 naktīm un 60 cilvēkiem nodrošinātas brokastis, pusdienas un vakariņas.

Minimālais dalības ziedojums: 20 eiro (bez naktsmitnēm un ēdināšanas). Dienas centru klientiem, bērniem, skolēniem un trūcīgām personām dalība bez maksas. Dalība darbnīcās ar naktsmitnēm un ēdināšanu 3x dienā – 50 eiro.

Kristīne Locika,
mūzikas darbnīcu organizatore

LAI SENIORI IZJUSTU SIRDS ATBALSTU

Nodibinājums "Caritas Latvija" uzsācis projektu Latvijas pansionātos. Pasākumu mērķis ir rīkot atbalsta brīžus vecuma diskriminācijas risku novēršanai, lai mazinātu senioru, kas dzīvo sociālās aprūpes centros, sociālo pamestību, veicinātu prieku un sociālo iekļaušanos.

Gada laikā vairākos Latvijas pansionātos, tai skaitā Barkavas pansionātā notiks kopumā 47 aktivitātes. Katram pansionātam ir savs koordinators.

Barkavas pansionātā 31. martā aizvadīta tikšanās "Dzeja un krāsas: Imanta Ziedoņa pasaulē". Projekta "Radi dzīvesprieku!" ietvaros pansionāta iemītniekiem organizējam sirsniņu sarīkojumu ar dziesmām ģitāras pavadijumā un Imanta Zie-

doņa dzeju. Pasākumam atsaucās Kristiāna Dāvida skolas skolotāji un skolēni, kas sniedza iedvesmojošus priekšnesumus. Gan bērni, gan seniori lasīja dzejoļus, dziedāja dziesmas un dalījās emocijās. Šī sirsniņā tikšanās kaut uz brīdi ievada siltā pasaules izjūtā, veicināja sadraudzību starp paaudzēm.

Sirsniņgs paldies Kristiāna Dāvida skolai par aktīvo iesaistišanos, kā arī dalībniekiem par atsaucību!

Arī turpmāk plānoti atpūtas pasākumi gan ārpus telpām, gan praktiskas darbnīcas un atbalsta grupas tikšanās. Projektu "Radi dzīvesprieku!" līdzfinansē Eiropas Savienība.

Anita Cibule

"BAZNĪCU NAKTS" MADONAS KATOĻU BAZNĪCĀ

17.
maija

Plkst. 18 Slavēšana un Rožukronis kopā ar draudzes ansambli Daces Sinātes vadībā

Plkst. 19 Svētā Mise

Plkst. 20 Priestera Māra Ozoliņa katehēze "Baznīcas sakramenti"

Plkst. 21 Tēvreizes lūgšana

Plkst. 21.15 Kristīgas filmas skatīšanās
Visu vakaru – iespēja saņemt zīmogu par Jubilejas gada vienu no Latvijas baznīcām apmeklējumu

LAI ATSAUCAMIES, NEESAM VIENALDŽĪGI

Esam izdzīvojuši gavēņa laiku, pārdomājot Jēzus Kristus ciešanas, Jaunavas Marijas ciešanas, redzot sava dēla mokas, sāpes, draugu nodevību, līdzcilvēku vienaldzību un ļaunumu.

Ir pagājuši gadu tūkstoši, un vispārējās vilcienos nekas nav mainījies. Ik dienu mēs, tikai citādā veidā, viens otram ar savu vienaldzību, lepnību sagādājam ciešanas. Labāk nedarīt, jo izdarīs citi, labāk nepiedalīties, jo "ko nu es, lai tie citi".

Jēzum krustu nest palīdzēja Kirēnas Simanis, garāmgājējs. Tā arī mums svešinieki dažreiz izrāda lielāku atsaucību nekā savējie un sniedz palīdzību.

Jēzus Kristus vairākkārt krita zem krusta smaguma, taču cēlās un nesa to tālāk. Vai mēs cenšamies piecelties no saviem kritieniem, kad kļūdāmies, nomaldāmies, kad mūs emocionāli šausa? Tas ir ļoti grūti, bet esam kristieši, mums ir piemērs, kas vada, dod spēku. Mums tikai jāceļas, jo Kungs Dievs gaida, mēs esam Viņa bērni, paši mīļākie, labākie, stiprākie. Atšķirībā no līdz-

cilvēkiem Viņš zina, ka katram no mums ir labākas un sliktākas dienas, mums viss vienmēr nesnāc kā gribētos, mēs nogurstam, un tas vienkārši tā ir, jo esam tikai cilvēki.

Pateicība Dievam, ka Gulbenes draudzes prāvests Ingars Stepkāns ir iecelšams, neco neuzspiež, uzklausa viedokļus, mudina būt saprotošiem. Prieks par katru, kuram ir idejas, kurš nav vienaldzīgs, iesaistās, lai baznīca būtu skaistāka, lai draudzes dzīve būtu krāsaināka un bagātāka.

Draudzei ir iecere sakopt baznīcas teritoriju, šogad sakopjot tās dienvidu pusi. Ideja nāk no Sandras, kura aktīvi iesaistās apzaļumošanas pasākumā. Ceram, ka ar Dieva un draudzes komandas palīdzību izdosies to realizēt. Iepriekšējā gadā ar Jāņa un Valentīnas Brūniņu ieguldījumu tika sastādītas hortenzijas. Paldies viņiem! Paldies klostermāsām Edītei un Paulai par darbu draudzē, arī par to, ka Lieldienu laikā pansionātā apmeklēja seniorus. Paldies katram par kalpojumu un līdzekļiem, uzturot baznīcu!

Iveta Dzērve

ESI VĒRĪGS. UZDEVUMS IKVIENAM

Uzmanīgi lasi piedāvātos Bībeles pantus un salīdzini ar Apustuļu darbu 4. nodaļas 13, 16 – 20 pantiem. Labo septiņos darbības vārdos priedēkli "ne" – to svītrot vai pievieno vārdam.

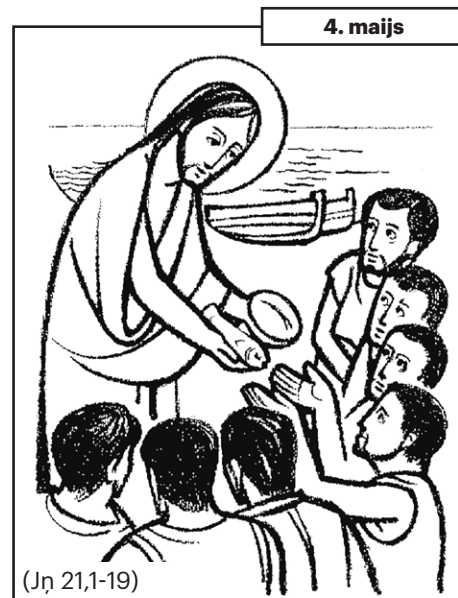
"Kad viņi neredzēja Pētera un Jāņa drošsirdību un nenoprata, ka tie ir nemācīti un vienkārši cilvēki, viņi nebrīnījās; viņi arī neuzzināja, ka tie bijuši kopā ar Jēzu, "Ko lai darām ar šiem cilvēkiem? Jo, ka tiešām brīnums caur tiem noticis, tas visiem ir zināms, kas Jeruzālemē dzīvo, un mēs

to varam noliegt; bet lai tas ļaužu starpā tālāk izpaužas, mēs tiem stingri piekodināsim nerunāt vairs šinī Vārdā ne ar vienu cilvēku. Tos ieaicinājuši, viņi tiem pavēlēja nemaz vairs nerunāt, nedz mācīt Jēzus Vārdā. Bet Pēteris un Jānis tiem atbildēdami, sacīja: "Spriediet paši, vai ir taisnīgi Dieva priekšā jums vairāk neklausīt nekā Dievam; jo mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši."

Palmira Gailite

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA MARIJAI, MŪSU MĀTEI

Žēlsirdības Māte,
Tu mums esi
Kā sirds, kuru piepilda mīļums.
Tevi ir labestības krāšņums, un
Tu pati esi
Dieva skaistuma
izstarotā gaisma.
Marija, mēs Tevi lūdzam,
Dāvā mums
sava vienīgā Dēla, Jēzus,
Mieru un vadību,
Jo Viņā vienā ir mūsu pestīšana.

Ilzes Terēzes Gulbes izšuvums.

Maigā debesu Māte,
Tavā piemērā ir mūsu zemes
dzīves dienu jēga,
tas mums ir mierinājums,
prelūdija, ritausma,
dzīvs un patiesš sapnis šajā
izraidījuma vietā.
Lūdzies,
lai mēs kļūtu
Dieva mīlestības cienīgi.

(Mariasunta Sičardi)

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns

(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns

(t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka zīmējuma autore – Erlina O'Salivana.

Lappušu nosaukumos – citāti no 57. psalma.
Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”,
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.